

Lo que queda de ti

Direcció i guió: Gala Gracia **Països:** Espanya, Itàlia, Portugal **Durada:** 91 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Laia Manzanares, Àngela Cervantes, Rui de Carvalho, Anna Tenta... **Música:** Filipe Raposo **Fotografia:** Michele Paradisi **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 16/05/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Als seus 25 anys, la Sara està a punt de gravar un disc de jazz a Nova York, però, després de la mort del seu pare, torna al seu poble natal al Pirineu d'Ossa. Allà hereta, juntament amb la seva germana, una granja i un ramat d'ovelles. Envaïda per la culpa de no haver estat amb el seu pare en els seus darrers anys, rebutja la proposta de vendre el ramat i decideix preservar el seu llegat. La Sara està disposada a lluitar per això, encara que impliqui renunciar a la carrera musical que tant esforç li ha costat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

28/03/2025 - L'òpera prima de Gala Gràcia fa olor de camp i fa gust de veritat, la de dues germanes de vides oposades que han de reajustar les seves vides després de la mort del seu pare

Presentada a la secció oficial a concurs del 28è Festival de Màlaga (on va obtenir la Biznaga de Plata a la millor música, obra de l'artista lusità **Filipe Raposo**), **Lo que queda de ti**, primer llargmetratge de l'espanyola **Gala Gràcia**, va apuntalar encara més el bon nivell del certamen aquest any.

Perquè, rodada al Pirineu aragonès, la pel·lícula traspu autenticitat per cadascun dels seus fotogrames quan narra el que li passa a la Sara (interpretada per **Laia Manzanares**), una prometedora pianista de jazz a Nova York, quan torna al seu poble natal després de la mort del seu pare. Mentre intenta retrobar-se amb les seves arrels, recuperar el temps perdut i mantenir viu el record amb el seu progenitor, patirà topades amb la seva germana, encarnada molt convincentment per **Àngela Cervantes** (qui va obtenir el premi a la millor actriu protagonista en aquest mateix certamen pel seu esborronant treball a *La furia*).

Però no caiguem en l'encasellament fàcil d'englobar **Lo que queda de ti** com a neoruralisme espanyol, ja que –com feien altres títols com ara *As bestas* o *Suro*– va molt més del reflex d'una forma de vida per parlar de pertinença a un territori, retrobament amb les arrels i intents per recuperar l'impossible de rescatar. A més del sentiment de culpa per haver estat absent.

Tot això inquieta la protagonista d'un film que, a més, plasma a la perfecció com n'és de sacrificada l'explotació ramadera, els peculiars codis del camp i les relacions humanes i comercials que s'hi estableixen. No s'assembla gens a viure a Nova York. I tot això ho experimenta el personatge central, una dona que, mentre es retroba amb el seu passat, intenta encaixar-hi, com quan era nena. Les emocions pretèrites reapareixen així en forma d'objectes emmagatzemats per a l'oblit i amb aquest grup d'amics que van quedar enrere i amb els qui no resulta senzill tornar a connectar.

Gala Gràcia transmet aquests conflictes interns des de la veritat més rotunda, ja que ella mateixa va créixer en un poble similar al que apareix a la seva òpera prima. I, sobretot, mostra com el destí separa les persones properes en funció dels camins presos: la germana que va seguir al seu lloc de naixement i va edificar-hi la seva existència en comparació amb aquella que un dia va volar del niu seguint el seu talent i capacitats, impossible de desenvolupar allà. Aquesta topada entre germanes, encara que en el fons no hi falta l'afecte més profund, i el treball de les seves magnífiques actrius eleven poderosament l'emoció continguda d'aquest film, magnífica carta de presentació d'una nova cineasta.

Alfonso Rivera - cineuropa.org